

A kérdés: teremtő erő!

Tanítás 2016. október 9-én, Budapesten

Ebben a tanításban arra keresem a választ, hogyan teremti meg az Isten világot a tanítvány a kérdései által. Kérdés alatt szűkebb értelemben egy olyan mondatot értek, amelyben egy szó egy ismeretlent jelölő kérdőszóval van helyettesítve. Tágabb értelemben egy olyan helyzet, feladat, mely megoldásért kiált.

Bizony, **a kérdésnek teremtő ereje van.** A tanítvány a helyesen feltett kérdések által tanul. Ezeket az istenismeretéből hozza fel, mert rálát egy-egy hiányosságra. A hiányra a pontosan, a korábbi ismeretek alapján feltett kérdéseken keresztül lát rá. Valójában a kérdés teremti meg a hiány ismeretét, amelyre az Angyalon keresztül értelmet és szívet megnyugtató választ küld az Atya.

A kérdő mondatot úgy fogalmazzuk meg, hogy minden részletre gondosan odafigyelünk, csupán az általunk még nem tudott fogalmat helyettesítjük egy szóval (például *miért, hogyan, mikor, mi, ki, stb.*). Ilyen az erkölcs területén csak a hit által lehetséges. A közösségünkben a több éve gyakorolt fogalmi tisztázás segítségével tisztítjuk belső fülünket, hogy egyre pontosabban önthessük szavakba az Isten csodálatos világát.

A kérdező benne van a saját kérdésében, elárulja, hol tart erkölcsileg. Éppen ezért egy olyan eszköz a kérdés a tanítvány kezében, amellyel gazdagodik Istenben. Ha olyantól kérdez, aki meg tudja adni a választ, akkor azt már be is illesztheti a látásmódjába. Ha pedig egy bizonytalan értelmű, homályos, rejtélyes vagy éppen rosszindulatú mondatra kérdez rá a közösségen kívül, leleplezi a vizsgált állítást.

Ha csak elvétve kérdeznek, akkor nem kerül előtérbe, milyen csodálatos világ bontakozik ki e szerény eszköz által. Így maradt meg kevés kérdés, melyet Jézushoz intéztek. Ezek közül az egyik legemlékezetesebb a gazdag ifjú kérdése, hogy mit tegyen, hogy elnyerje a világmózsákokra szóló életet (Mk 10,17-22). Erre Jézus követése volt és ma is az a válasz, mely együtt járt a gazdag, magát megigazultnak látó ifjúnak a törvény elvetésével is. Jézus a szegényekkel, a törvényt betartani képtelenekkel való közösségvállalásra intette őt.

A Hang soha nem hallott újítást hozott, mivel Feri bácsin keresztül Jézustól lehetett kérdezni. Több ezer, akár lényegtelen kérdésre is önmagát adta a Hang, az esetek jó részében örök igazságokat fogalmazva meg. A Hang, pontosabban Feri bácsi azonban nem tekintette középponti jelentőségűnek a kérdéseket, mert több tanítást is közölt a

könyvekben, melyeket nem kérdések szültek. Sokszor nem is kérdéseket, hanem élethelyzeteket fogalmaztak meg a levelek, már ha ki lehetett őket betűzni.

Az Angyal tanításában foglalja el méltó helyét a kérdés, és ennek a megértése ösztönözte a tanítás megírására. Rögtön az első mondatában tudtára adja Gittának, milyen felelősség a kérdezés (*le foglak szoktatni a fölösleges kérdezősködésről*, Ak. 15.o.). Az Atyával egységben pedig előbb vagy utóbb „*kérdéseidre a feleletet/kérdésed csúcsán megleled*” (Ak. 229. o.).

Mivel a jelenben létezünk, a jelenünket tehetjük Istenhez tartozóvá. Ezt úgy érzük el, ha a legfontosabb kérdést tesszük fel és nem kertelünk. Így növelhetjük a hitünket, így bánunk felelősen a meglátott lehetőségeinkkel és kerüljük el a mulasztást.

Ha megtaláltuk a pillanatot, a közösségi ülés, az adott esemény legfontosabb kérdését, akkor megfogalmazásával testet ölt az a hiány, amely akár sugallat által az Angyallal való párbeszédben, akár a közösségben megkapja a maga válaszát. Ez a válasz természetesen újabb kérdéseket szül, némelyikre percekben belül, másokra évek múlva érkezik a válasz, de megérkezik! Az Istent megismerés folyamatában az örök újjal találkozunk, mikor a valóságot más és más szemszögből látjuk az ismereteink alapján. Ez visszahat az emberszeretetre, mikor ugyanazokat, vagy nagyon hasonló kérdéseket egyre pontosabban tudunk megválaszolni. Könnyebb úgy megérteni, hogy miért jó nekem ez vagy az az esemény, ha közben az egyetlen Jóban gazdagodom hétről hétre.

Mi a helyzet az ismétléssel? Ha visszatérünk a közösségben egy-egy korábban tárgyalt fogalomhoz, nem baj, ha valaki elfelejti, mit is jelent. Talán jobb is, mert az új tartalmakhoz már másként szükséges azt illeszteni. Ilyen például a megbocsájtás vagy az, hogy melyik evangéliumi igérszt mondhatta Jézus és melyik tükrözi az evangélista látásmódját.

Valójában azt mondhatjuk, hogy a kérdésekkel bontakozik ki az Isten világa bennünk, mondatról mondatra. Ennek a világnak az ismerete, a megteremtése együtt jár a hit erősödésével. Akkor tudjuk elhinni egy mondatról, hogy örök igazság, ha vissza tudjuk vezetni, igazolni tudjuk a józan ésszel, hogy a jézusi szeretet megnyilvánulása.

Mi történik, ha a kísértések, a körülmények, hétköznapi találkozások tesznek fel kérdést egy tanítványnak? Ezek nem tudják megrengetni a hitét, hiszen ha helytelenül válaszol, akkor később tanul belőle. Ha megtalálja a megfelelő választ, akkor pedig átment a vizsgán. Ezek az események jelzik, hogy hol tart a tanítvány. Ez az önismeret pedig abból az Istent megismerésből táplálkozik, melyet a kérdések világa tárt fel a számára.

Biró László